

РЕШЕНИЕ

№ 25119

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3340** по описа за **2026** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Н. Т. Р., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 147/13.01.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16545/2024 г. на СРС, 101-ви състав, в частта, с която е изменено НП № 8800/26.08.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, с което на касатора, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 Закона за пътищата /ЗП/, е наложена глоба в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А, пр. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намален размера на наложената глоба от 2 500 на 1 000 лв.

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че неправилно е прието за отговорно лице в процесния случай водачът на МПС. Поддържа, че АУАН и НП са издадени в нарушение на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Моли се за отмяна на въззивното решение и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ

на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

В писмен отговор на касационната жалба, чрез юрк. Н., оспорва жалбата като неоснователна и счита решението на СРС за правилно и законосъобразно. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на оспореното решение.

Административна съд С.-град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено по делото е, че на 22.07.2024 г., около 08:10 часа, на път II-18, км. 24+500 в посока [населено място] - [населено място], Н. Т. Р. е управлявал и извършвал превоз на товари с МПС с четири оси, с две управляеми оси марка "М.", модел 4141 К АКТРОС, с рег. № С.. Водачът бил спрял за проверка от контролните органи при АПИ, като е констатирано, че водачът извършва превоз на фракция 04 мм промит пясък, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата /Разрешително/, съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

При измерване с техническо средство - електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DFW-KR № 118844 и ролетка № 1302/18/5м е установено, че измерено разстояние между осите 1.40 м., сумата от натоварването на ос на двойната ос на МПС е 28.045 т. при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква "в" от Наредбата, като превишаването е с 9.045 т.

За констатираното нарушение, инспектор в дирекция АРОК, АПИ, съставил АУАН № 0010185 от 22.07.2024 г. В АУАН е посочено, че водачът е нарушил разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата /ЗП/, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в", чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ. Нарушението се изразява в това, че водачът е осъществил движение без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, издадено от АПИ /извънгабаритно ППС/.

Съставеният АУАН е връчен на Н. Т. Р., който го е подписал без възражение. В предвидения в закона срок, не е подадено възражение срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № 8800/26.08.2024 г., издадено от началника Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗП на Н. Т. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. МРРБ.

НП е връчено на Р. на 14.10.2024 г.

По делото е представена Заповед № РД-11-246/31.03.2022 г. на председателя на УС на АПИ, с която е упълномощен началника на Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ да издава НП на физически и юридически лица по съставени от оправомощени служители на АПИ, АУАН при условията и по реда, предвидени в ЗП.

Представена е и Заповед № РД-11-247/31.03.2022 г. на председателя на УС на АПИ, с която са определени длъжностните лица от Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, които да осъществяват контрол по републиканската пътна мрежа. Сред упълномощените лица е и

главен инспектор П., съставил АУАН. Представени са и заповеди за изменение на посочената заповед № РД-11-247/31.03.2022 г.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 13.01.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16545/2024 г. на СРС, с което е изменил НП № 8800/26.08.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, с което на касатора, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП, е наложена глоба в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а, пр. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намалил размера на наложената глоба от 2500 на 1 000 лв.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 13.01.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16545/2024 г. на СРС, с което е изменено оспореното НП № 8800/26.08.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция АРОК, при Агенция пътна инфраструктура, с което на Н. Т. Р., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП, е наложена глоба в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а, пр. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като е намален размера на наложената глоба от 2500 на 1 000 лв.

Така постановеното решение на СРС е неправилно, по следните съображения:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Н. Т. Р., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите се от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за несъставомерност на деянието. Районният

съдия е отговорил мотивирано на направените възражения, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

АУАН е издаден от компетентен орган инспектор в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, упълномощен по предвидения за това ред, със заповед на председателя на УС на АПИ, а НП от началника на Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, също изрично упълномощен по предвидения за това ред, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, но постановено в несъответствие с материалния закон и доказателствата по делото.

Разпоредбите на Наредба 11/30.07.2001 г. не са относими към специалното ползване на пътя, а към движението на тежки и извънгабаритни ППС. Наредбата е издадена на основание чл. 139 от ЗДвП и съгласно разпоредбите ѝ, административнонаказателната отговорност на водача би могла да бъде ангажирана на основание чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Кръга от лица (физически лица), които носят административнонаказателна отговорност са собствениците и превозвачите. Именно върху тях лежи задължението да се снабдят със съответното разрешително, респективно да заплатят дължимата пътна такса. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкцията по чл. 53 от ЗП в различните хипотези. С оглед на това, СРС неправилно е приел, че е налице съставомерност на деянието с оглед неговия субект и е изменил процесното наказателно постановление като е намалил размера на наложената санкция.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП предвижда, че за дейности от специалното ползване на пътищата се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства без разрешение. Разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г. „Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с § 1, т. 8 от ДР на ЗП, като „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“.

Разрешителното, което се изисква по чл. 26 от ЗП е различно от разрешителните, които се издават по чл. 177, ал. 3 ЗДвП, във връзка с разпоредбите на Наредба № 11/03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътно превозни средства. Съобразно чл. 18, ал. 5 от ЗП, специалното

ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/4.07.2001 г. Според §2 ПЗР на тази Наредба, специалното ползване на пътищата, чрез превозване на тежки и извънгабаритни товари се извършва при условията и по реда на Наредбата по чл. 139 от ЗДвП. В процесния случай обаче административнонаказателната отговорност не е ангажирана за превозването на тежък или извънгабаритен товар, в условията на специално ползване на пътищата (§ 1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), а за движение на ППС, на което измереното разстояние между осите 1.40 м., сумата от натоварването на ос на двойната ос на МПС е 28.045 т., при максимално допустимо натоварване на оста 19 т.

Установеният ред за управляване на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството по чл. 177, ал. 3 от ЗДвП е редът, предвиден в Наредба № 11/03.07.2001 г. и именно тази наредба определя допустимите размери, маса и натоварване на ос на категориите пътни превозни средства, и техните ремаркета. При това положение, управляването на пътно превозно средство с размери или маса, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, без да спазва установения за това ред (каквото е процесният случай), се санкционира на основание чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДвП, но не и на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП. Освен това, посочените в чл. 53 ЗП физически лица са тези, които осъществяват транспортната дейност, в качеството си на търговци, регистрирани по съответния ред, а не физическите лица - водачи на пътното превозно средство. Именно регистрираните превозвачи – търговци следва да се снабдят със съответното разрешение за извършване на превоз в случаите по чл. 26 от ЗП. Следователно деянието, за което е наложена глобата на Н. Т. Р. е несъставомерно по отношение състав на нарушението по чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. В този смисъл е и ТР № 2/08.10.2025 г. по т.д. № 5/2023 г. на ОСС от НК на ВКС и ВАС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което се отмени НП.

По разноските:

Касаторът не претендира разноски.

При този изход на спора, на ответника не се дължат разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 147/13.01.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 16545/2024 г. на СРС, 101-ви състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 8800/26.08.2024 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, с което на Н. Т. Р., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 Закона за пътищата /ЗП/, е наложена глоба в размер на 2500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. а, пр. 2 от ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. в, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.